

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: J. A., narozený „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2018, č. j. „X“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 12. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 7. 2018, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že mu chybí pojištění v době od 9. 5. 2017 do 8. 5. 2018 v rozsahu 365 dní. Důvodem dle žalobce je, že pro psychiatrické onemocnění neměl šanci si udržet zaměstnání. Pro deprese a záchvaty paniky musel ukončit studium na střední škole a nevydržel ani v zaměstnání. Každé zaměstnání, které si našel, musel záhy opustit. Psychicky to nezvládal. Psychické problémy měl již od dětství. Na psychiatrii se léčí a pravidelně tam dochází na kontroly. Nevzali jej ani na vojnu.

Vyjádření žalované k podané žalobě

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení. Dále uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce namítá zejména výsledek posouzení jeho zdravotního stavu, navrhuje přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Jednání soudu

4. Žalobce se k jednání soudu i přes řádné a včasné předvolání nedostavil. S ohledem na poučení obsažené v předvolání jednal soud v dané věci i bez jeho přítomnosti.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na písemné vyjádření k žalobě a konstatovala, že s ohledem na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
6. Při jednání soudu byl proveden důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 2. 2020.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě doložených dob pojištění. Z osobního listu důchodového pojištění žalobce vyplývá, že žalobce při zohlednění všech dnů pojištění od dosažení 18 let (1. 8. 2003) do 8. 5. 2018 získal pouze 1 511 dnů pojištění, což činí 4 roky a 51 dnů pojištění. Po

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

snížení náhradní doby pojištění na 80 % činila doba pojištění 1 303 dnů, což jsou 3 roky a 208 dnů.

9. Dle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, pokud mimo jiné získal potřebnou dobu pojištění. Dle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění činí potřebná doba pojištění u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Dle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem invalidity u pojištěnce ve věku nad 28 let z posledních deseti roků před vznikem invalidity.
10. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově MUDr. J. P. po vyšetření žalobce dne 11. 7. 2018 a posouzení jeho zdravotní dokumentace dospěl k závěru, že žalobce není invalidní, neboť míra poklesu pracovní schopnosti u něho dosahuje pouze 20 %. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce zamítnuta. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí uplatnil žalobce včasné námitky. V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav žalobce opětovně přezkoumán posudkovou lékařkou MUDr. E. V., která dospěla k závěru, že žalobce je invalidní v prvním stupni invalidity, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Jako datum vzniku invalidity stanovila datum 9. 5. 2018.
11. Soud se posudkovým závěrem lékařky lékařské posudkové služby nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity a v tomto případě hlavně datum jejího vzniku především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a okamžik vzniku invalidity.
12. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve svém posudku ze dne 3. 2. 2020 dospěla ohledně data vzniku invalidity žalobce k mírně odlišnému datu. Dle posudkové komise datum vzniku invalidity žalobce je 29. 5. 2017.
13. Přestože posudková komise dospěla k odlišnému datu vzniku invalidity oproti posudkové lékařce v námitkovém řízení (9. 5. 2018), dle soudu tento drobný posun v datu vzniku invalidity (o necelý rok) nemohl mít s ohledem na celkovou dobu pojištění získanou žalobcem za celou dobu od jeho 18 let do data vzniku invalidity žádný vliv na posouzení vzniku nároku žalobce na invalidní důchod.
14. V daném řízení totiž nebylo sporu o tom, že žalobce byl invalidní, ale spor byl o tom, zda ke dni vzniku invalidity získal potřebnou dobu pojištění a zda v jeho případě nevznikla invalidita v již v dětství.
15. Ve vztahu k otázce vzniku invalidity ve věku nižším než 18 let soud konstatuje, že z posudku posudkové komise, který považuje soud za úplný a přesvědčivý důkazní prostředek, vyplývá, že u žalobce invalidita vznikla dne 29. 5. 2017, tedy přibližně v 32 letech. Nemohlo tedy jít o tzv. invaliditu z dětství, při které by nebylo nutné zjišťovat dobu pojištění žadatele.
16. Z výše uvedeného vyplývá, že pro vznik nároku na invalidní důchod potřeboval žalobce získat ke dni vzniku invalidity alespoň 5 let pojištění. Takovou dobu pojištění ovšem Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce dle údajů evidovaných žalovanou nezískal ani ke dni 9. 5. 2018 (původní datum vzniku invalidity) natož ke dni 29. 5. 2017 (datum vzniku invalidity dle posudkové komise). Z toho důvodu mírný posud data vzniku invalidity do minulosti na základě posudku posudkové komise nemohl mít vliv na posouzení nároku žalobce na invalidní důchod a nemohl tedy být dle soudu důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

17. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že žalobce nesplnil jednu ze dvou podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, a to že nezískal potřebnou dobu pojištění, a to i bez odpočtu doby vedení žalobce v evidenci úřadu práce po dobu, po kterou mu nenáležela podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, v rozsahu překračujícím jeden rok.
18. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla důvodná a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřisluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 10. května 2021

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)